

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1946

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Διεθνὲς φύλλον 104

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 1119. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς καμμένης συνταξιοδοτικῆς Νομοθεσίας. 1

Διὰ τὰ γ μ α τ α

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1940 Δ)τος «περὶ ἰδρύσεως καὶ ὁργανώσεως Δημοσίων Πολυτεχνείων» 2

Περὶ λήξεως τῆς γενικῆς ἐπιστρατεύσεως. 3

Περὶ συμμετοχῆς ἀλλοδαπῶν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ σωματείου «Ἀσὺλον Παιδιοῦ». 4

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1119.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς καμμένης συνταξιοδοτικῆς Νομοθεσίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσουμεν.

Ἄρθρον 1.

1. Τακτικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταί, στρατιωτικοὶ ἐν γένει καὶ οἱ ἐξομοιούμενοι πρὸς τοὺς, καταστάσαντες ὁπωσδήποτε ἀνίκανοι, συνεπείᾳ τραυμάτων, κακώσεων, ἢ κακουχιῶν ὀφειλουμένων εἰς πράξεις τοῦ ἐχθροῦ ἢ εἰς οἰανδήποτε δράσιν ἐνόπλων ὁργανώσεων ἢ ὑμᾶδων, σχετιζομένην πρὸς τὴν ἀντίστασιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἢ τὰς ἀναπτυχθείσας κατὰ τὴν κατοχὴν τῆς χώρας ἢ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐσωτερικῆς διαμάχας, δικαιούνται πολεμικῆς συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Ἀναγκ. Νόμων 2650, 2665 καὶ 2731 τοῦ 1940, ὡς οὗτοι ἐτροπαιοποιήθησαν καὶ συμπληρώθησαν μεταγενεστέρως, ἐφ' ὅσον αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω πράξεις ἢ ἡ δράσις ἐλαβὼν χώραν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς καὶ μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως διὰ τὴν Ἑλλάδα.

2. Αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποδιδόντων μετὰ τὴν ἀπύκνησιν δικαιώματος συντάξεως δικαιούνται τῆς ὑπὸ τῶν αὐτῶν Νόμων προβλεπομένης διὰ τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἀναπήρων πολέμου συντάξεως.

3. Δικαιούνται ὁμοίως πολεμικῆς συντάξεως κατὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἂν διατάξεις αἱ οἰκογένειαι τῶν ἀνωτέρω ἐν ἐδαφίᾳ ἀναφερομένων πολεμικῶν ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐφονεύθησαν, ἐξε-

τελέσθησαν, ἐξηφανίσθησαν ἢ ὁπωσδήποτε ἔθανον ὑπὸ τὰς συνθήκας καὶ προϋποθέσεις τοῦ ἐδαφ. τούτου ἢ κατὰ τὸ καυαγίον τοῦ ναρχαλιστευτικοῦ «Σπερχεῖος», ἐφ' ὅσον διαπιστοῦται ὅτι ἐταξίδευσαν διὰ λόγους ὑπηρεσίας ἢ διατέλουν ἐν ἀδείᾳ.

Ἄρθρον 2.

1. Στρατιωτικοὶ μὴ διατελοῦντες ἐν ἐνεργείᾳ καὶ πρῶην τακτικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, συνταξιούχοι ἢ μὴ παθόντες ὑπὸ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προϋποθέσεις, θεωροῦνται ὡς διατελοῦντες ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ παθήματος, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἔχει ἄμεσον σχέσιν πρὸς τὴν ιδιότητά των ὡς στρατιωτικῶν ἢ πρῶην ὑπαλλήλων καὶ δικαιούνται πολεμικῆς συντάξεως αὐτοὶ τε καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν. Προκειμένου περὶ παθόντος συνταξιούχου οὗτος θεωρεῖται κεκατημένος τὸν βαθμὸν ὅστινος τὴν σύνταξιν ἐδικαιώθη.

2. Ἡ σχέσις τοῦ παθήματος πρὸς τὴν ιδιότητα τῶν ἀνωτέρω ὡς στρατιωτικῶν ἢ ὑπαλλήλων ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς οἰκείας πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ἢ ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ἐξηγμένου ἐκ τῶν τυχόν παρ' αὐταῖς ὑπαρχόντων στοιχείων ἢ ἐξ ἐνόρκων μαρτυρικῶν καταθέσεων.

3. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ὀριστικὴ κρίσις περὶ τῆς σχέσεως ταύτης ἀνήκει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων, ἢ ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως ἐνστάσεως, εἰς τὸ Πλεγματικὸν Συνέδριον.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐκτακτοὶ ἢ προσωρινοὶ ἢ ἐπὶ συμβάσει δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ παθόντες ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου, ἐξομοιοῦνται πρὸς στρατιώτας παθόντας ἐν πολέμῳ καὶ δικαιούνται συντάξεως αὐτοὶ τε καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν κατὰ τὰς περὶ πολεμικῶν συντάξεων διατάξεις.

2. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος Νόμου σύνταξις δὲν δύναται ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει νὰ εἶναι ἐλάσσων τῆς ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου προβλεπομένης συντάξεως.

Ἄρθρον 4.

1. Οἰκογένειαι συνταξιούχων τοῦ Δημοσίου ἐν γένει θανόντων συνεπείᾳ οἰουδήποτε γεγονότος ὀφειλουμένου εἰς τὴν ἐμπόληρον κατάστασιν ὡς τὰ γεγονότα ταῦτα καθορίζονται ἐν τῇ κειμένῃ περὶ πολεμικῶν συντάξεων Νομοθεσίᾳ, ἢ θανόντων ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου δικαιούνται ἀνεξαρτήτως τῆς συνθέσεως αὐτῶν, ὁλοκληροῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν διαπυσδῶν τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα τοῦ θανόντος καὶ ἐφ' ὅσον ἔσσει ἄλλων διατάξεων δὲν δικαιούνται μειζονος συντάξεως.

2. Συνταξιούχοι ἐν γένει τοῦ δημοσίου ἀπαχθέντες ὡς δημεῖ παρὰ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ἢ παρ' ἐνόπλων Ὀργανώσεων ἢ ὑμᾶδων πρὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς χώρας ἢ μετ' αὐτήν.

ών η τύχη άγνοείται, η όπωσδήποτε εξαφανισθέντες κατά την πολεμικήν περίοδον, θεωρούνται διά τόν κανονισμόν της κατά τδ προηγούμενον έδάφιον άνηκούσης εις τας οίκογενείας αύτων συντάξεως ως θανόντες κατά την ήμέραν της άπαγωγής των ως όμώρων ή της τελευταίας περι τούτων ειδήσεως.

3. Η χήρα σύζυγος συνταξιούχου όποδιώσαντος κατά τδ διάστημα της έχθρικης κατοχής και έχοντος φυλακισθ ή δι' έθνικους λόγους από τας Άεχάς της Κατοχής δικαιούνται συντάξεις άσχετως του μεσολάβησαντος από του γάμου μέχρι του θανάτου αυτού χρόνου.

Άρθρον 5.

1. Προκειμένου περι άναγνωρίσεως δικαιώματος συντάξεως εις τας οίκογενείας εξαφανισθέντων κατά τόν παρόντα νόμον δέν εφαρμόζονται αι διατάξεις του ειδικού Νόμου περί άρχειας.

2. Η εξαφάνισις άποδεικνύεται κατά τδ έν έδαφίω 2 του άρθρου 2 του παρόντος όριζόμενα.

Άρθρον 6.

1. Αι κατά τόν παρόντα νόμον συντάξεις καταβάλλονται από της έπιούσης της όριστικής λόγω άνικανότητας άπομακρύνσεως εκ της υπηρεσίας ή του θανάτου του παθόντος ή από της έπιούσης της λήξεως των κατά τας κειμένας διατάξεις παρεχόμενων τριμήνων ή εξαμήνων άποδοχών ή συντάξεων.

Άρθρον 7.

1. Κυρούνται αι άποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών δι' όν έχορηγήθησαν άποδοχαι ένεργείας ή συντάξεις εις τας οίκογενείας των φονευθέντων ή θανόντων ή εξαφανισθέντων υπαλλήλων έν γένει, στρατιωτικών και συνταξιούχων κατά τδ χρονικόν διάστημα από του Άπριλίου 1941 μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος. Αι συντάξεις και άποδοχαι αύται εξακολουθοῦσι καταβάλλόμεναι μέχρι τέλους Μαρτίου 1946. Μετά την χρονολογίαν ταύτην αι ως άνω οίκογένειαι δικαιούνται της υπό τών κειμένων διατάξεων προβλεπομένης συντάξεως.

2. Καταργείται άφ' ής ίσχυσε και θεωρείται ως μηδέποτε ύπάρχας ό νόμος 1957 του 1944.

Άρθρον 8.

Τα τραύματα ή ό θάνατος συνεπεία έκρήξεως βλημάτων ή έκρηκτικών μηχανημάτων, παντός είδους, τοποθετηθέντων ένεκα του πολέμου και μη περισυλλεγόντων, θεμελιούσι δικαιώμα πολεμικής συντάξεως κατά τας κειμένας διατάξεις και έν έτι ό τραυματισμός ή ό θάνατος έπήλθεν μετά την λήξιν της έμπολέμου καταστάσεως.

Άρθρον 9.

1. Η προθεσμία διά την άσκησιν δικαιώματος πολεμικής συντάξεως παρά τών παθόντων κατά τόν τελευταίον πόλεμον και τών οίκογενειών αυτών, συμπεριλαμβανομένων και τών θυμάτων του άμάχου πληθυσμού, παρατείνεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1947.

2. Μέχρι της αύτης ως άνω χρονολογίας προαίτείνεται και ή προθεσμία διά την παρά τών άνωτέρω άναφερομένων ως και τών παθόντων κατά τούς παλαιούς πολέμους και τών οίκογενειών αυτών υποβολήν των κατά τας κειμένας διατάξεις αίτήσεων έπανεξετάσεως παρά τών οικείων Υγειονομικών Έπιτροπών ως και την παρά πάντων τούτων άσκησιν ένδίκων μέσων κατά ένδοθεισών ή δι' ένδοθητουμένων και κρινοποιθησομένων μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1946 παράξεων ή άποφάσεων του Έλεγκτικού Συνεδρίου ή της Έπιτροπής Κανονισμού Πολεμικών Συντάξεων.

Άρθρον 10.

1. Η τιμή της Λίρας Άγγλίας διά την εις δραχμάς μετατροπήν του συνολικού ποσού της παρά της Έπιτροπής Κανονισμού Πολεμικών Συντάξεων καθορίζομένων συμφώνως

τῷ Α.Ν. 486 του 1945 προσωρινής άποζημιώσεως όρίζεται εις δραχμάς 66 χιλιάδας (6.000).

2. Τδ προηγούμενον έδάφιον εφαρμόζεται και προκειμένου περι άποζημιώσεων καθορισθεισών ή δι' άποφάσεως της Έπιτροπής Κανονισμού Πολεμικών Συντάξεων, άφ' όσον ή έξόφλησις του σχετικού εντάλματος έπραγματοποιήθη ή θέλει πραγματοποιηθ ή από 1ης Οκτωβρίου 1945 και έντεῦθεν, μη ύπαιτουμένης έν τή περιπτώσει ταύτη της έκδόσεως νέας άποφάσεως της Έπιτροπής Κανονισμού Πολεμικών Συντάξεων.

Άρθρον 11.

1. Η παρά τη Έθνική Τραπέζη της Ελλάδος ύπηρεσία των υπαλλήλων διαχειρίσεως άνταλλαξιμού περιουσίας, όστινες προσελήφθησαν εις την δημοσίαν ύπηρεσίαν συμφώνως τῷ Α. Ν. 1909 του 1939, λογίζεται συντάξιμος και προσμετράται εις την έν τῷ Κράτει ύπηρεσίαν των, κατά τας κειμένας περι προμετρήσεως έκτάκτου ύπηρεσίας διατάξεις.

2. Τδ προηγούμενον έδάφιον εφαρμόζεται και διά τούς εκ των άνωτέρω έξελθόντας ήδη της δημοσίας ύπηρεσίας, της ίσχύος του άνατροχούσης άφ' ής ίσχυσε και ό Α.Ν. 1909 του 1939.

3. Μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι μη δυνηθέντες λόγω αίχμαλωσίας νά επανέλθωσιν εις την ύπηρεσίαν συμφώνως προς τδ άρθρον 1 του Ν.Δ. της 5 Νοεμβρίου 1922 «περί επαναφοράς κλπ.» και ύποβάλωσι την σχετικήν δήλωσιν περι άπαύσεως της επανόδου των έντός της ταχθείσης υπό τών οικείων διατάξεων προθεσμίας, διορισθέντες δέ μεταγενεστέως και ύπηρετούντες από δεκαετίας και πλέον εις την αύτην ή έτέραν μόνιμον δημοσίαν θέσιν, λογίζονται ως μηδέποτε άπομνημονθέντες της ύπηρεσίας, του διαρροεύσαντος χρόνου από της άρχικής άπουσιολογίας των εκ της ύπηρεσίας μέχρι του επαναδιορισμού των θεωρουμένων διά πάσας τας περιπτώσεις πλην της καταβολής άποδοχών, ως γόνοι, πραγματικής ένεργού δημοσίας ύπηρεσίας. Προς άπόδειξιν της αίχμαλωσίας προσάγεται αντίγραφον επίσημον φύλλου μητρώου ή πιστοποιητικόν του άρμοδίου Στρατολογικού Γραφείου.

Άρθρον 12.

1. Η άληθής έννοια της περιπτώσεως β' του έδαφ. 1 του άρθρου 13 του Δ)τος της 31 Οκτωβρίου 1935 «περί άπονομής κλπ.», ως τούτο έτροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέως, είναι ότι διά τούς μισθοδοτούμενους έξ ειδικών κονδυλίων του κοινούπολογισμού δέν απαιτείται διά την προμετρήσιν ως συνταξιούχου της ύπηρεσίας των ταύτης και ή κτήσις της δημοσιούπαλληλικής ιδιότητος, άλλ' άρκεί ή επί χρονικόν διάστημα μείζον του εξαμήνου παροχή ύπηρεσίας άποτελούσης τδ κύριον έπάγγελμα τούτων και άμειβομένης έξ ειδικών κονδυλίων του κοινούπολογισμού.

2. Υποθέσεις καθιέται αντίθετως επαναισθάνονται ένώπιον του Έλεγκτικού Συνεδρίου, αίτήσι τών ενδιαφερομένων τδς έκδοσιν νέας πράξεως.

3. Εις τδ πρώτον έδάφιον του άρθρου 13 του Διατάγματος της 31 Οκτωβρίου 1935 «περί άπονομής πολιτικών και στρατιωτικών συντάξεων», ως τούτο έτροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέως, προστίθεται περίπτωση κγ', ίσχύουσα άφ' ής και τδ Διάταγμα τούτο ίσχυσεν, ως άκολούθως:

κγ'. Ο χρόνος ύπηρεσίας παρά τη τέως έν Κρήτη Σαν. ανδασοφάμενη Διευθύνσει Μονοπωλίου Άλατος».

4. Εις τούς μόνιμους υπαλλήλους του Ταιμίου Παρακαταβολών και Δανείων άπονέμεται σύνταξις ίση προς την παρενομένην εις τούς δημοδόθιμους αύτοίς υπαλλήλους της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Οικονομικών.

Άρθρον 13.

1. Στρατιωτικοί και πολιτικοί υπάλληλοι, καθιστάμενοι άνίκανοι συνεπεία τραύματος λαμβανομένου έν τή έκτελέσει διατεταγμένης έν καιρώ ειρήνης ύπηρεσίας, ως και αι οίκο-

γίνεσθαι τῶν ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὀνησόντων, δικαιούνται τῆς ὑπὸ τῶν Α. Ν. 2650 καὶ 2665 τοῦ 1940, ὡς οὗτοι ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως, συντάξεως.

2. Τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς ἤδη συνταξιούχους ὧν ἡ ὑἱομένη συντάξις οὐρεται πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 14.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α. Ν. 2414 τοῦ 1940, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸν τρόπον ἀποδείξεως τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους διανυθείσης ὑπηρεσίας, ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου, μόνον διὰ τοὺς διορισθέντας ἐν τῷ Κράτει τακτικούς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἐφ' ὅσον οὗτοι συνεπληρώσαν μετὰ τὸν διορισμὸν τῶν ὡς τακτικῶν ὑπαλλήλων διετὴν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἢ ὀλιγωτέραν μὲν ταύτης ἄλλ' ἀπεξείωσαν ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντες.

2. Οἱ μὴ διορισθέντες ἐν τῷ Κράτει ὡς καὶ οἱ ὑπηρετήσαντες ἑλκτικὸν τῆς διετίας χρονικὸν διάστημα δύνανται ν' ἀποδείξωσι κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον μόνον τὴν διάρκειαν τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους ὑπηρεσίας αὐτῶν.

3. Ἡ κρίσις περὶ τοῦ ἂν τὰ προσαγόμενα πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ὑπαλληλικῆς ιδιότητος ἔγγραφα δέον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐπίσημα στοιχεῖα, ἀνήκει ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὴν εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν τὴν συσταθεῖσαν διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου.

4. Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 1640 τοῦ 1944 ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι ἰσχυραί.

5. Τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους ὑπηρεσίας προσαγόμενα ἔγγραφα χαρακτηρίζονται διὰ παγίου τέλους ὡς ἀποδείξεις.

6. Τὰ ἐδάφια 1—3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 1640 τοῦ 1944 καταργοῦνται ἀφ' ἧς ἰσχύσαν.

Ἄρθρον 15.

1. Οἱ συμφώνως τοῖς ἄρθροις 5 καὶ 7 τοῦ Α. Ν. 1635 τοῦ 1939 ὑποχρεούμενοι εἰς ἐπανεξέτασιν προσωρινοὶ συνταξιούχοι ἀπαλλάσσονται τῆς τοιαύτης ὑποχρεώσεως μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1947 ἐκτὸς ἀντιθέτου βουλήσεως τούτων.

2. Ἡ ἐπανεξέτασις τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω συνταξιούχων, ἐνεργηθήσεται αἰτήσῃ αὐτῶν, ἐντὸς τῶν δύο τελευταίων μηνῶν τοῦ ἔτους 1947.

Ἄρθρον 16.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 65 τοῦ Α)τος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. Α. 1294 τοῦ 1942, ἀποδοχὰ καὶ συντάξεις παρέχονται ἐπὶ ἐξάμηνον διὰ τοὺς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1946 ἀποχωρήσαντας καὶ ἐφεξῆς ἀποχωροῦντας τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τὰς οἰκογενεῖας τῶν μετὰ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν ἀποδιωσάντων ἢ ἀποδιούντων.

Ἄρθρον 17.

1. Τὰ ἄρθρα 17 ἕως 25 τοῦ Α. Ν. 2414 τοῦ 1940 καταργοῦνται ἀφ' ἧς ἰσχύσαν.

2. Αἱ δυνάμει τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ καταργουμένου ὡς ἀνω ἄρθρου 23 τοῦ Α. Ν. 2414 τοῦ 1940 ἐνεργηθεῖσαι κρατήσεις ἐπιστροφονται, μερίμνη τῆς παρακρατησάσης ταύτας ἑταιρείας Ἐναρξίων Συγκοινωνιῶν.

Ἄρθρον 18.

1. Εἰς τοὺς συμπληροῦντας 35ετῇ πραγματικὴν δημοσίαν ἐν γένει συντάξιμον ὑπηρεσίαν μονίμους τακτικούς δημοσίους

ὑπαλλήλους, ἰσοδύναμους τοιούτους καὶ στρατιωτικούς ἐν γένει, τοὺς ἔχοντας δεκαετῇ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ὀργανικοῦ Α)ντοῦ Α' τάξεως καὶ ἄνω, Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως Ἐφεσίων καὶ ἄνω, Συντ)ρχου καὶ ἄνω ἢ Ἀστυν. Α)ντοῦ Α' τάξεως καὶ ἄνω παρέχεται ὡς εἰδικὴ σύνταξις, μεταβιβαζομένη εἰς τὰς οἰκογενεῖας τούτων ὀλοκληροῦς, αἱ ἐκάστοτε ἀποδοχὰ ἐνεργείας τοῦ βαθμοῦ ὁπίσθους τὴν σύνταξιν δικαιούνται κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις.

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς προηγούμενης παραγράφου κεῖται καὶ ὁ συνυπολογισμὸς χρόνου ὑπηρεσίας διαφόρων κλάδων ἐφ' ὅσον τις διορίσθῃ ἢ μετετάγῃ ἐκ τοῦ ἐνὸς κλάδου εἰς ἕτερον χωρὶς νὰ ἀσκήσῃ ἐπιτροπὴν ἂν ὁ εἰς μόνον ἐκ τῶν κλάδων τούτων ἀναφέρεται ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ.

2. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύνανται νὰ ὑπολογισθῇ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς πραγματικὴ ὑπηρεσία χρόνος διανυθείς δι' οἰονδήποτε λόγον ἐκτὸς ὑπηρεσίας.

3. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπάγονται καὶ οἱ Σύμβουλοι τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικός Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, οἱ Νομικοὶ Σύμβουλοι τοῦ Κράτους, οἱ τακτικοὶ καθηγηταὶ τῶν Παν)μίων, τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς ὡς καὶ οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ Σύμβουλοι.

4. Τὰ πρόσωπα περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 21 καὶ 54 τοῦ Α)τος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» συντηροῦσιν τῆς περιπτώσεως ἀπονομῆς συντάξεως ἀνωτέρου βαθμοῦ δικαιούνται, πλην τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 συντάξεως καὶ προσαυξήσεως κατὰ τὸ ἐν δέκατον τῆς.

Ἄρθρον 19.

Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 812 τοῦ 1943 Νόμου ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν δικαωθέντων συντάξεως συμφώνως πρὸς τὸ Ν. Α. τῆς 21 Σ)βρίου 1926 «περὶ ὁριστικῆς ἀπομακρύνσεως κλπ.» τῶν διορισθέντων μεταγενεστέρως εἰς δημοσίαν πολιτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀπομακρυνόμενων ταύτης μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος, προσμετρομένου τοῦ ἀναγνωρισθέντος ἀνωτέρου ποσοστοῦ συνταξίμου ὑπηρεσίας εἰς τὴν μεταγενεστέραν πολιτικὴν τοιαύτην, μὴ ἐφαρμοζομένου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Β. Α. τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

Ἄρθρον 20.

1. Πολιτικοὶ καὶ Στρατιωτικοὶ συνταξιούχοι ὑπηρετοῦντες ὡς ἑκτακτοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι εἰς ὑπηρεσίας συγκατερώσεως καὶ διανομῆς τροφίμων καὶ ἐφεδρίων δικαιούνται, κατ' ἐπιλογὴν τῶν, τῶν ἀποδοχῶν τῆς θέσεως τῶν καὶ μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῆς συντάξεως τῶν ἢ μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῶν ἀποδοχῶν τῶν καὶ ὀλοκληροῦς τῆς συντάξεως τῶν, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένης μετὰ συμφωνον γνώμην τοῦ Κυβερνητικοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, εἰδικώτερον ὁρισθησέμενα καὶ ἐφ' ὅσον διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἤθελεν χρηθῇ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἢ ἐκτελοῦσιν ὑπηρεσίαν.

2. Κυροῦνται αἱ μέχρι τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος γινόμεναι καταβολαὶ ἀποδοχῶν καὶ συντάξεως συγχρόνως.

Ἄρθρον 21.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Β. Α)τος, ἐκδιδομένου μετὰ προηγούμενην γνώμην τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κωδικοποιηθῶσι εἰς ἐνιαῖον κείμενον αἱ ἰσχύονσαι συνταξιοδοτικαὶ διατάξεις, ἐπιτροπομένης ἅμα καὶ τῆς τροποποιήσεως, συμπληρώσεως ἢ καταργήσεως τούτων.

Ἄρθρον 22.

Πᾶσαι διατάξεις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαρτίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

ΗΜΜ. ΤΣΟΥΛΕΡΟΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ. ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Γ. ΒΟΡΑΖΑΝΗΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Α. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΗΠΙΔΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ, Ι. ΠΕΛΤΕΚΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Ν. ΚΡΑΣΑΔΑΚΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΛΥΧΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαρτίου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΥΡΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1940 Δ)τος «περὶ ιδρύσεως καὶ ὁργανώσεως Δημοσίων Πολυϊατρείων».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 15 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 965)937 Α. Νόμου περὶ ὁργανώσεως τῶν Δημοσίων Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 106)1946 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπιτροπείας.

Προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1940 Διατάγματος «περὶ ιδρύσεως καὶ ὁργανώσεως Δημοσίων Πολυϊατρείων» προβλεπόμενον ἐπὶ συμβάσει ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν ἐξ εἰδικῶν ἱατρῶν καὶ ὁδοντιάτρων, μονιμοποιεῖται μὲ τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν τοῦ Εἰσηγητοῦ, ἅμα τῇ συμπληρώσει ἔτους ἀπὸ τῆς προσλήψεώς του καὶ προάγεται μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Τμηματοάρχου α' τάξεως συμπεριλαμβανομένου, μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν ἐκάστῳ βαθμῷ.

2. Ὁ χρόνος προϋπηρεσίας ἐν ταῖς Δημοσίοις Πολυϊατρείοις τοῦ ἤδη ὑπηρετοῦντος ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ, μονιμοποιουμένου κατὰ τὰ ἀνωτέρω, λογίζεται ὡς διανυθείς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Εἰσηγητοῦ.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαρτίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργός

Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ

(3)

Περὶ λήξεως τῆς γενικῆς ἐπιστρατεύσεως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2005) 1939 «περὶ ὁργανώσεως καὶ στελεγχῶν τοῦ ἐν εἰρήνῃ Στρατοῦ», τὸ ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1940 Β. Δ)μα «περὶ κηρύξεως γενικῆς ἐπιστρατεύσεως», τὴν ὑπ' ἀριθ. 46)1946 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ σχετικὴν πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Κηρύσσομεν λήξασαν τὴν διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1940 Βασ. Διατάγματος κηρυχθεῖσαν γενικὴν ἐπιστράτευσιν καὶ τηροῦμεν ἐν μερικῇ ἐπιστρατεύσει τὰς ἐν Εἰρήνῃ ἐνόπλους δυνάμεις τῆς Χώρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαρτίου 1946

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργός

ΘΕΟΔ. ΜΑΝΕΤΑΣ

(4)

Περὶ συμμετοχῆς ἁλλοδαπῶν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Σωματείου «Ἄστυον Παιδιοῦ».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 281 «περὶ Σωματείων» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νόμου 957 «περὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ Νόμου 281 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 389) 15.10.45 αἰτησιν τοῦ Ἀσύλου Παιδιοῦ Θεσσαλονίκης, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ σωματείου «Ἄστυον Παιδιοῦ» συμμετοχὴ καὶ ἁλλοδαπῶν κατ' ἴσιν ἀριθμὸν ποδῶ τοῦς ἡμεδαποῦς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργός

ΔΗΜ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ